

ZIEMIA

LUBELSKA

PIENISZ GOSPODARSTWA.

Redakcja i Administracja: Gubernatorska Nr 8. — Skrzynka pocztowa Nr 50. — Adres telegraficzny „Ziemia — Lublin”.

CENA PRZEPISANA:

W Lublinie dla odbiorców: miesięcznie 1,40 hal., kwartalnie 4 hal., półrocznie 8 hal., rocznie 16 hal. — dla odbiorców z zagranic: miesięcznie 1,80, kwartalnie 5,20, półrocznie 10,40, rocznie 20,80, na pocztę: miesięcznie 2,60 hal., kwartalnie 7,80 hal., półrocznie 15,60, rocznie 31,20.

CENA PRZEPISANA:

W Warszawie: dla odbiorców: miesięcznie 1,40 hal., kwartalnie 4 hal., półrocznie 8 hal., rocznie 16 hal. — dla odbiorców z zagranic: miesięcznie 1,80, kwartalnie 5,20, półrocznie 10,40, rocznie 20,80, na pocztę: miesięcznie 2,60 hal., kwartalnie 7,80 hal., półrocznie 15,60, rocznie 31,20.

W sprawie ulicznej „Ziemia Lubelska” porusza kwestję 8 halorzy Popołudniowa 4 halorzy.

KRÓTKOŚĆ PRZEWODNIKA.

PIERWSZO-
SZEDNY... „OAZA” KINO (gm. hotelu DZ S Tragedja według
TEATR Europejski.) Emila Zoli w 4 cz.
udziałem w roli tytułowej
talentowanej Marji Carmi

TERESA 1 inno.

TELEGRAMY.

Bezwzględna walka łodziami podwodnymi.

Stanowisko rządu austriacko-węgierskiego.

WIEDEN 1.2 (BK.) Na skutek bezwzględnego odrzucenia przez koalicję propozycji pokojowych mocarstw centralnych i wywołującej stąd konieczności dalszego prowadzenia wojny ze wzmożoną siłą rząd austriacko-węgierski w porozumieniu z rządem niemieckim postanowił od dnia 1 lutego podjąć walkę łodziami podwodnymi w formie ostrzejszej niż dotychczas.

Na wodach Anglii, Francji i Włoch jak również we wschodniej części morza Śródziemnego przerwaną będzie wszelka komunikacja morska.

Rząd austriacko-węgierski wyłożył w tej sprawie notę do państw neutralnych.

Nota niemiecka do Stanów Zjednoczonych.

BERLIN 1.2. (BK.) Rząd niemiecki skierował dziś do Stanów Zjednoczonych Ameryki północnej notę dyplomatyczną, w której stawia sprawę odrzucenia przez koalicję propozycji pokojowych mocarstw centralnych. Między innymi rząd niemiecki stwierdza, iż nie zamierza zniszczyć niepodległości Belgii. Dalej rząd niemiecki stwierdza, iż sytuacja wytworzona skutkiem odrzucenia przez koalicję propozycji pokojowych mocarstw centralnych zmusza je do zaostreżenia walki morskiej, zwłaszcza, że Anglia dąży do pokonania Niemiec przez ogłoszenie ich.

W końcu nota niemiecka wyraża nadzieję, iż Stany Zjednoczone uznają słuszność tego stanowiska Niemiec, i że okręty amerykańskie nie będą się używały na wodach objętych obojętną walką okrętową, a obywateli Stanów Zjednoczonych nie będą

nów Zjednoczonych nie będą podróżowali statkami udającymi się na te wody. Mowa kanclerza Niemiec.

BERLIN 1.2 (BK.) Na posiedzeniu jednej z komisji parlamentu berlińskiego kanclerz Rzeszy Bethmann omówił sprawę wzmożonej walki łodziami podwodnymi, przy czym między innymi oświadczył.

Niemcy podejmują walkę łodziami podwodnymi dla rozstrzygnięcia wojny, której przedłużenie winna jest jedynie koalicja, zajmująca oporne stanowisko w sprawie pokoju.

Admiralicja niemiecka jest zdania, iż wzmożenie walki łodziami podwodnymi zmusi Anglię do zawarcia pokoju.

Hindenburg w sprawie walki łodziami podwodnymi oświadczył: Na wszystkich frontach stanowisko nasze jest silnem. Wszędzie posiadamy dostateczne rezerwy. Uspokojenie i gotowość bojowa wojsk są jaknajlepsze. Ogólna sytuacja wojenna jest taką, iż za spokojem przyjąć możemy na siebie skutki, jakie za sobą może pociągnąć bezwzględna walka łodziami podwodnymi.

Kanclerz w dalszym ciągu oświadczył.

Liczba naszych łodzi podwodnych wyrosła tak bardzo, iż możemy przystąpić do bezpłonnej walki morskiej z całą pewnością osiągnięcia pomyślnych wyników.

Zarazem zaś sytuacja państw koalicyjnych jest tego rodzaju, iż energiczna akcja naszych łodzi podwodnych będzie dla nich niesłychanie groźną. Niepomyślna w tym roku dla koalicji zima, powoduje już obecnie u koalicji kłopoty ekonomiczne. Kłopoty te akcja naszych łodzi podwodnych ogromnie wzmoże. Akcja ta wogóle wpłynie bardzo poważnie na stosunki przewozowe koalicji, a we Francji i Włoszech wydatnie wzmożenie braku węgla, a przez to brak władz przemysłu wojennego w szczególności.

Wczorajszy komunikat niemiecki.

BERLIN 1.2. (B. K.) Komunikat wojenny niemiecki pod datą 31.1.

Zachodnia widownia wojny.

Na granicy Lotaryngii pod Leintrey odparliśmy atak francuski.

Wschodnia widownia wojny.

Na wschodnim brzegu rzeki As zdobyliśmy jedno leśne stanowisko Rosjan i odparliśmy szeregi nieprzyjacielskich przeciwników. Wzięliśmy do niewoli 14 oficerów ponadto 900 żołnierzy i zdobyliśmy 15 karabinów maszynowych.

Na południe od drogi Valeputna udało się Rosjanom po dwóch daremnych atakach wejść na jedno z naszych stanowisk.

Na froncie armii gen. marsz. Mackensena posterunki wojsk tureckich odparły nad Dunajem silne nieprzyjacielskie oddziały wyładowcze.

Macedońska widownia wojny.

Niemieckie patrole wzięły nad Cerną do niewoli dużą ilość Włochów.

Pierwszy generał-kwaternistrz

Ludendorff.

Na morzach.

PARYŻ 1.2 (BK) Francuskie ministerjum marynarki donosi: Dnia

25.1 w pobliżu Salonik okręt „Admirał Magan”, któremu towarzyszył kontrtorpedowiec „Arc” został zatopiony przez nieprzyjacielską łódź podwodną. Większość załogi wyratowano.

Kłeski morskie koalicji.

WIEDEN 1.2 (BK.) W grudniu zniszczyły mocarstwa centralne swą działalnością wojenną 152 nieprzyjacielskich statków handlowych o pojemności brutto 329 000 ton, z tego było 240 000 angielskich. Prócz tego zatopiono 65 neutralnych statków handlowych z powodu przewozu zakazanych towarów dla nieprzyjaciół.

Wobec tego w grudniu jest ogólny wynik 415 000 ton brutto.

Od początku wojny do 31.12 1916 zniszczyły mocarstwa centralne z doliczeniem strat w ciągu wojny poniesionych, o których się później dowiedziano, razem 4 021 500 nieprzyjacielskich ton.

Z tego jest 3 069 000 angielskich tj. 15 proc. ogólnej pojemności w tonach od początku wojny.

W tym samym czasie siły morskie mocarstw centralnych zatopily lub zabrały, jako kontrabandę 401 neutralnych statków o pojemności 537 500 ton brutto.

Przed wielką ofensywą koalicji.

GŁOS NIEMIECKI.

BERLIN 12 (tel. wł.) Referent wojakowy dziennika „Morgenpost” maj. Schreierhofen pisze: Rozwój sytuacji na wszystkich frontach bojowych wykazuje, iż znajdujemy się w okresie energicznych przygotowań do mającej nastąpić wielkiej ofensywy naszych nieprzyjaciół. Na przygotowania te mocarstwa centralne odpowiadają równie energicznymi po swej stronie przygotowaniami. Dla należytego przeprowadzenia tych przygotowań zaniechane różnych częściowych większych działań i dlatego naogół na frontach bojowych panuje spokój.

Te zaś walki, które obecnie się rozgrywają są

już bezpośrednio związane z celami przyszłej wielkiej ofensywy. Zmierzają one do opanowania punktów, do polepszenia sytuacji strategicznej i do osłonięcia i umocnienia przegrupowań armii.

Ostatnie nadzieje Francji.

PARYŻ 12 (tel. wł.) Dziennik „Action” pisze: Francja potrzebuje szybkiego zwycięstwa, gdyż inaczej wojna nie skończy się dla niej pomyślnie. Osiągnięcie zwycięstwa Francji w r. 1917 to jej ostatnia nadzieja. Słaba siła rozrodcza narodu francuskiego i położenie geograficzne Francji nie pozwalają jej uczestniczyć w wojnie ciągnącej się całe lata. O tym wie dobrze zarówno parlament, jak i rząd francuski.

CZYTAJCIE

PORANNE NUMERY „ZIEMI LUBELSKIEJ”

Przynoszące w Lublinie najwcześniej **Komunikaty wojenne i wiadomości telegraficzne.** Zawierające artykuły polityczne i informacyjne, korespondencje, feljetony, drobne wiadomości bieżące oraz bogaty dział wiadomości miejscowych z Lublina i gub. Lubelskiej.

To co teraz nastąpi musi być ostatnim już natężeniem sił francuskich.

Belgia a ofenzywa.

STOCKHOLM. 1.2. (tel. wł.) Głównodowodzący armią belgijską generał Ruchon oświadczył współpracownikowi „Nowego Wremienia”, iż w wielkiej tegorecznej, koalicyjnej ofensywie armia belgijska przyjmie bardzo wydatny udział.

Szczegółowe plany nowej ofensywy zostały już całkowicie przygotowane i wykonane przez przedstawicieli armii koalicyjnych. Koalicja przygotowała do nowej walki olbrzymie siły, powoławszy i przygotowawszy wszelkie swe rezerwy i zgromadziwszy olbrzymią ilość materiału wojennego. Armia belgijska również starannie pod każdym względem przygotowała się do nowej walki. Naród belgijski zdaje sobie sprawę, iż będzie musiał ponieść wielkie i ciężkie ofiary ale nie cofa się przed nimi, wiedząc, iż zbliżająca się walka będzie miała znaczenie rozstrzygające.

Głos szwajcarski.

BERNO SZW. 1.2. (tel. wł.) Krytyk wojskowy pisma berneńskiego „Bund” omawiając przygotowania koalicji do nowych walk, powiada:

Te nowe zapasy przyniosą maksimum wysiłków. Ale jeśli koalicja waży się na generalny atak, to musi się także przygotować na olbrzymie ofiary krwi, jeżeli sukces ma być prawdopodobnym; wszak dotychczas siedm gwałtownych, i za każdym razem coraz silniejszych prób przełamania na froncie zachodnim, było bezowocnych. Na mocarstwa centralne czeka teraz ostatnia próba naporu, do której przygotowały się zwiększeniem środków i zeostreniem

klownictwa — przy swej swobodzie rozporządzania rezerwami.

Przygotowanie angielskie.

FRANKFURT n. M. 1.2. (tel. wł.) O przygotowaniach angielskich do ofensywy pisze „Frankf. Ztg.”, że Anglicy objęli tylko 12 km. frontu francuskiego, zaczynającego się o 2 km. na północ od Peronne. Wskazuje to, że na takim wąskim froncie nie pozostaną tylko w defensywie. To też ich przygotowania sięgają obecnie olbrzymich rozmiarów. Chamberlain mówi już o prawdopodobnych kosztach wojennych po 11 milionów funt. dziennie.

Notyfikacja wstąpienia na tron cesarza Karola.

WIEDEN 1.2. (BK.) Wstąpienie na tron cesarza i króla Karola będzie dworom obcym w zwykły sposób przez najwyższe pismo odręczne, które doręczą specjalne misje zanotyfikowane.

Pięć takich misji jest proponowanych; na czele jednej z nich stoi arcyksiążę Max, któremu do dano kapitańską gwardję hrabiego Lonyaya. Resztę misji poprowadzą: książę Jan S. Hlwartzenberg, były prezydent ministrów hrabia Khuen — Hedervary, ambasador hrabia Menzdorff, i członek Izby panów hrabia Nostiz.

Arcyksiążę M. x udał się do niemieckiej kwatery głównej, aby doręczyć cesarzowi niemieckiemu

pismo cesarza Karola, notyfikujące jego wstąpienie na tron.

Japonia a Chiny.

WIEDEN, 1.2. (tel. wł.) Z Hagi donoszą, na podstawie informacji otrzymanej z Anglii, że Japonia i Rosja wywierała nacisk na Chiny celem usunięcia wszelkich wpływów politycznych i handlowych Niemiec. Ma być w najbliższym czasie w tym kierunku przeprowadzona konferencja.

Zarządzenia przeciw wybuchowi rewolucji w Rosji.

STOCKHOLM 1.2. (tel. wł.) Nadeszły tu doniesienia o wybuchu rozruchów i zamachach w Petersburgu i Finlandji.

Rząd rosyjski poczynił szereg zarządzeń, które tłumaczą tem, że zachodzi obawa wybuchu rewolucji.

„Weczerneje Wremia” donosi, że ministerstwo spraw wewn. wydało policji w Petersburgu i Moskwie rozmaite zarządzenia na wypadek wybuchu rewolucji. Wyznaczono już osobistość, która w razie rewolucji otrzyma nadzwyczajne pełnomocnictwa.

Cesarz Karol o pokoju.

Na przyjęciu deputacji holenderskiej rektorów Uniwersytetu cesarz Karol odpowiedział na przemowę rektora dra Bamberg

dluższem przemówieniem, w którym powiedział między innymi:

Dla pracy technicznej otwory się także w pokoju, którego w czasie najbliższym spodziewać się należy, wdzięczne pole.

Na odbudowę Kalisza.

„Naprzód” donosi z Warszawy:

Rząd niemiecki postanowił wyasygnować 12 milionów marek na odbudowę zrujnowanego podczas katastrofy sierpniowej 1914 roku Kalisza. Suma ta zostanie przekazana Tymczasowej Radzie Stanu Królestwa Polskiego.

Czas odnowić

prenumeratę

na miesiąc

LUTY.

TAJNE DOKUMENTY

z archiwum lubelskich, rosyjskich gubernatorów

Wydał Józef SERUGA.

I.

Wyrok za udział w powstaniu 1833 r.

A że wyżej wymienionych ludzi występki dostatecznie jest dowiedziony, audytorjat nie ma przyczyny pociągać ich do dalszego sądowego procesu, skracając tedy wyżej pomienione śledztwo i przerywając dalsze badania, wydaje następujący wyrok a mianowicie:

Kobietę Teresę Tupadło ukarać różgami stu razami i zwrócić ją na mieszkanie, oddając pod nadzór miejscowej policji.

Żonę owczarza Kerpłńskiego Marjanę oddać z mężem jej razem na Syberję na osiedlenie, zostawiając jej prawo, jeżeli ona ma nieletnie dzieci, potrzebuje jej pomocy i opieki macierzyńskiej, by je wzięła z sobą.

Jana Żaslowskiego odesłać na jeden rok do Zamościa do ciężkich robót z warunkiem, ażeby po odbyciu kary określonej w tejże twierdzy, jeżeli nie zrobi nowego jakiego przestępstwa, był

przysłany do Komisji Województwa lubelskiego dla odtransportowania do dawnego mieszkania.

Marjanę Baucerowską, syna jej Wojciecha Baucerowskiego i owczarza Michała Sawela ukarać różgami po sto razy.

Żonę Pawki i żonę Wincentego Morszczyzny Marjanę, także ukarać różgami po 50 razy.

Szlachcica Leopolda Szczepanowskiego z uwagi na podeszły wiek jego usunąć od obowiązków wójta gminy i nigdy więcej takowych mu nie powierzyć oraz przez sześć miesięcy przetrzymać w zamojskich kazamatach, po odbyciu takowej kary zwrócić do dawnego mieszkania. Córkę zaś jego pannę Marjanę Szczepanowską i pannę Emilię Zakrzewską uwolnić bez najmniejszej kary z nadmienieniem, ażeby one zawsze wystrzegały się podobnych zdarzeń.

Mieszkańca wsi Grabówki Wincentego Zielińskiego, jako nieprzyznającego się do zeznań Karczewskiego, co do dostawienia dla bandy ludzi żyjących kartofli, mając go w silnem podejrzeniu, należy go oddać pod policyjny nadzór a także nadmienić mu, że, jeżeli będzie zanotowany w jakimkolwiek przestępstwie, natenczas niezwłocznie pociągniętym będzie do odpowiedzialności prawnej.

Ekonomę wsi Grabówki, Marcina Boczkowskiego, Wojciecha Plesieckiego mieszczanina, Augustyna Muzura mieszkańca, Karczmarzy Wawrzyńskiego, Józefa Barańskiego, Michała Nowickiego, Jana Balażyńskiego, strażników Wincentego Bucierana, Antoniego Radolesa, Tomasza Czerepa i Fabjana Czernotę, jako niewinnych zostawić bez najmniejszego prześladowania.

Co się tyczy szynkarzy — karczmy Magazyńskiej, którzy także byli pociągnięci do tego dzieła Tomasza Dzińskiego, Mikołaja Tupadło, starozakonnego Lejbusia Lewinsztanta ze wsi Chrusienka, pisarza tartaku Józefa Spalsmana, z tejże wsi kołotę Zofię Wojciechową, robotnika Baucerowskiego, Michała Michalenkę, mieszkańca wsi Grabówki Benedykta Dzierżbińskiego, mieszkańca wsi Cnodel Jana Wiszniewskiego, mieszkańca wsi Kmoczkowice Józefa Symońskiego, owczarza Tomasza Adamczyka, mieszkańca wsi Chrusienka Tomasza Grobarta i Szymona Brzuskę, na mocy rozkazu I. O. Księcia Namiestnika wydanego pod dniem 8 lipca 1833 roku № 2023 do J.W. o Naczelnika Wojennego Województwa lubelskiego, postanowiono ukarać: pierwszych sześciu odesłać do Zamościa i wsadzić do kazamat na jeden miesiąc a czterech ostatnich na dwa tygodnie; Grabarta i Brzuskę z uwagi, że ci zupełnie nie należeli do klasy ludzi żyjących ani też nie pomagali im, uwolnić ich od sądu i wszelkiej kary, o pierwszych zaś także Audytorjat nie wydaje żadnego wyroku jako już ukaranych z rozkazu Waszej Książęcej Mości.

Oryginał podpisał w Polowym Audytorjacie generał audytant Czynnej armii oraz Członkowie Biura polowego audytorjatu.

Zgodnie z oryginałem (podpisano): Adjutant Toll.

Za zgodność tłumaczenia:
T. Bilejko.